

burde fremføres paa den Maade, som sket er.

Dette er altsaa Resultatet af den Undersøgelse, som har fundet Sted. Jeg skal ikke dvæle videre derved. Udvalget er enigt, og paa Udvalgets Vegne skal jeg indstille, at Valget af Kaptajn Schack som Folketingsmand for Københavns 8de Valgkreds godkendes.

Formanden: Den for Københavns 8de Kreds valgte Kandidat har Ordet.

Schack: Jeg har bedt om Ordet, fordi jeg mener at maatte sige et Par Ord om dette Valgs Godkendelse. Først vil jeg tillade mig at bemærke, at naar det i Betænkningen siges: „Der var saaledes kun afgivet 6 Stemmer, som enten ikke var gyldigt afgivne eller tvivlsomme“, og naar det endvidere om 2 af disse Stemmer siges: „Om de paa Hovedlisten opførte kunde ingen Oplysning tilvejebringes for 2 afgivne Stemmer“, forekommer det mig, at fordi man ikke kan faa Oplysning om to Stemmer, kan man ikke sige, at de to Stemmer ere tvivlsomme. Naar f. Eks. Folk have afgivet deres Stemmer paa Valgdagen og bagefter ere rejste, og man derfor ikke kan faa fat paa dem, fordi man ikke ved, hvor de ere henne, ere deres Stemmer derfor ikke tvivlsomme. Naar de med Rette staa opførte paa Valglisten og have afgivet deres Stemmer, og det ikke kan bevises, at deres Stemmer ere ugyldige, ere de gyldige. Jeg mener derfor, at dette Antal 6 bør nedsættes til 4, om hvem det altsaa kan siges, at deres Stemmer ikke var gyldigt afgivne, og disse 4 skyldes endda en let tilgivelig Fejl fra Listeførernes Side.

Om selve Klagen skal jeg udtale mig i Korthed. Den omfattede 111 Personer, og det viste sig, at der maaske for de fires Vedkommende er sket en Fejltagelse. Jeg tør trygt paastaa, at hvis alle de Herrer Valg havde været undergivet en saadan kriminel Undersøgelse som Valget i Københavns 8de Valgkreds, var der meget faa af dem, der kunde opvise et saadant Resultat. En Fejl fra Listeførernes Side er noget, der uhyre let kan ske, og jeg tør sige, at hvis alle Valg blev behandlede paa samme Maade som dette, var der neppe mange af dette Tings Medlemmer, der i Øjeblikket sad med Stemmeret her i Salen. Jeg skal kun som Eksempel nævne Valget oppe i Holstebro, hvor man et Par Dage efter fandt en Valgkiste ude paa Marken. Hvad der er foregaaet med

den i Mellemtiden, er der vist ingen, der ved, selv om den var afaaset, da de fandt den.

Jeg skal dernæst omtale den Udtalelse fra Formanden for den socialdemokratiske Forening, som den ærede Ordfører læste op. Det hedder i denne: „Naar det i Skrivelsen af 4. Juni under Nr. 3 hedder, at der er grundet Formodning om,“ men der ligger ikke noget til Grund for denne „grundede“ Formodning. Klageren er gaaet ud fra, at dette, at der bliver stemt for døde og bortrejste, er noget, der jævnlige sker ved Valgene. Det er dog en Udtalelse af Interesse. Det drejer sig hverken om mere eller mindre end Valgbedragerier. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister, om ikke Formanden for den socialdemokratiske Forening og Foreningens Bestyrelse kunde komme til at afgive Forklaring om, hvorfra de have denne sikre Formodning. Jeg kender Formanden. Jeg har under de Valgkampagner, jeg har ført, gjort hans Bekendtskab og ved, at det er en Mand, der er vel inde i Valgpraksis, Valgtrafik, hvad man nu vil kalde det, Valgtaktik, og jeg tvivler ikke paa, at naar han siger, at de have denne sikre Formodning, have de den, men for Fremtidens Skyld vilde det være interessant at vide, hvor og af hvem disse Bedragerier begaas.

Der staaer dernæst i Betænkningen, som Ordføreren ogsaa læste op: „Klager bør, før de fremsættes for Folketinget, være bedre begrundede“. Ja, selvfølgelig, det ere alle enige om. Det er en meget mild Udtalelse, om jeg saa maa sige. Jeg tør ikke sige bestemt, om det er rigtigt, men jeg har Formodning om, at der med disse Ord egentlig menes noget andet. Jeg har paa Følelsen, at der egentlig skulde staa: „Klager bør, før Afdelingen for Valgbrevs Prøvelse tager Hensyn til dem, være bedre begrundede“. Jeg skal gøre opmærksom paa den Praksis, vi nu ere komne ind paa, og som rimeligvis vil gentage sig ved andre Valg. Der er altid nogle Valgkandidater, der ere fornærmede; der er altid nogle, der ere hævnerrige; vi ere ikke lige gode Mennesker alle sammen. Nu er der altsaa indført den Praksis, at er der 50 Stemmers Forskel, saa indsender man en Klage over 100, er der 100 Stemmers Forskel, indsender man en Klage over 200, og er der 200 Stemmers Forskel, skriver man blot 300 op. Det har vist sig, at der her ikke behøves nogen smaalig Hensyntagen til Sandheden. Ordføreren